

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Okresní soud v Českých Budějovicích**, se sídlem Lidická 20, České Budějovice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 9. 2010, č. j. 10 Nc 955/2009 - 68,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce dne 3. 11. 2009 podal u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) žalobu proti rozhodnutí, jímž žalovaný Okresní soud v Českých Budějovicích v postavení správce daně zamítl žalobcovu reklamaci proti svému postupu při placení a evidenci pohledávky spočívající v nezaplaceném soudním poplatku. Z důvodu, že nebyly ze strany žalobce odstraněny vady tohoto podání, krajský soud je ve smyslu ustanovení § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) usnesením ze dne 3. 9. 2010, č. j. 10 Nc 955/2009 - 68, odmítl. Proti tomuto usnesení podal žalobce kasační stížnost, která byla krajskému soudu doručena dne 9. 9. 2010.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 10. 5. 2013, č. j. 5 As 5/2013 – 6, rozhodl o částečném osvobození žalobce (dále též „stěžovatele“) od soudních poplatků za kasační stížnost, a to v míře, jež odpovídá majetkové nouzi stěžovatele. Soud využil oprávnění k soudnímu uvážení a i přes existenci zvláště závažných důvodů pro osvobození od soudních poplatků, přiznal stěžovateli toto osvobození pouze zčásti. Zvláštním důvodem k odepření osvobození od soudního poplatku zcela byla procesní aktivita, resp. neaktivita stěžovatele v řízení. Stěžovatel v posuzované věci nepostupoval s cílem dobrat se meritorního rozhodnutí ve sporné věci. Za této situace je třeba, aby stěžovatel tyto spory vedl s vědomím existence platit alespoň částečně soudní poplatek. Soud dospěl k závěru, že v daném případě je spravedlivé po stěžovateli požadovat soudní poplatek ve výši 200 Kč.

Nejvyšší správní soud tak stěžovateli usnesením ze dne 10. 5. 2013, č. j. 5 As 5/2013 – 6, přiznal osvobození od soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 2800 Kč a současně stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 1 týdne od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 200 Kč. Stěžovatel byl současně poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

Na toto usnesení stěžovatel zareagoval podáním ze dne 31. 5. 2013, kterým žádá o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost nejméně o 2 měsíce. Stěžovatel svou žádost odůvodnil hrozbou zastavení přezkumu pro nezaplacení soudního poplatku, neboť jeho sociální poměry mu neumožňují úhradu soudního poplatku najednou a během tak krátké doby.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 odst. 1 citovaného zákona se stal soudní poplatek za podání kasační stížnosti splatným okamžikem jejího podání.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním návrhu, tj. dne 9. 9. 2010. Jak již bylo výše uvedeno, Nejvyšší správní soud současně s částečným osvobozením od soudního poplatku stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 200 Kč v dodatečně stanovené lhůtě 1 týdne a poučil jej též o následcích neuposlechnutí této výzvy. Stěžovatel usnesení převzal v pondělí dne 27. 5. 2013, avšak ve stanovené lhůtě, která uběhla v pondělí dne 3. 6. 2013, ani později, soudní poplatek nezaplatil. Je tedy evidentní, že soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen a není tak splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. S ohledem na uvedené skutečnosti zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

K žádosti stěžovatele ze dne 31. 5. 2013 o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku nejméně o dva měsíce Nejvyšší správní soud dodává, že podle obsahu je třeba tuto žádost vyhodnotit jako žádost podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích. Podle citovaného ustanovení platí, že pro nezaplacení poplatku soud řízení nezastaví, je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatníku mohla vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Nejvyšší správní soud však, na základě podání stěžovatele a argumentů v něm uvedených, neshledal žádné důvody uvedené v § 9 odst. 4 zákona o soudních poplatcích, které by zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku vylučovaly. Obecný a neodůvodněný odkaz na sociální poměry stěžovatele nelze považovat za okolnosti uvedené v § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích.

Závěrem Nejvyšší správní soud konstatuje, že nemůže souhlasit s tvrzením stěžovatele, že stanovená lhůta k zaplacení soudního poplatku byla v jeho případě zjevně krátká a nesplnitelná. Předně je třeba zdůraznit, že v případě lhůty stanovené soudem se jedná o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za kasační stížnosti byl v tomto případě splatný okamžikem jejich podání. Současná právní úprava nadto umožňuje uhradit soudní poplatek i po lhůtě stanovené soudem ve výzvě, a to až do právní moci usnesení o zastavení řízení. Znamená to, že se lhůta stanovená ve výzvě soudu fakticky prodlužuje ještě o dobu, ve které správní soud vydá, respektive doručuje, stěžovateli toto usnesení. Poplatková povinnost stěžovateli vznikla dne 9. 9. 2010 a dodatečně stanovená lhůta uplynula dne 3. 6. 2013, nadto je třeba uvažovat s dobou, než Nejvyšší správní soud vydá, resp. doručí usnesení o zastavení řízení. To už je podle Nejvyššího správního soudu doba více než dostatečná pro splnění poplatkové povinnosti.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. června 2013

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu